

Komentirajte

Naslovnica \ Izdvojeno \ Naše teme \ Pitali smo \ O napadima na ministra kulture Zlatka Hasanbegovića

1 klik na Facebooku za hkv.hr

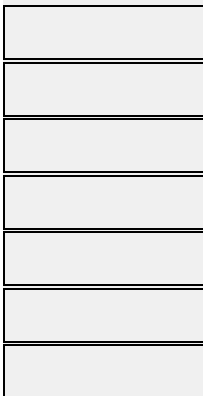
Zadnji komentari

Pet, 19-2-2016, 21:01:26

Telefon

Radi dogovora o priložima, Portal je moguće kontaktirati putem Davora Dijanovića, radnim danom od 17 do 19 sati na broj +385-95-909-7746.

Kolumne

Radio i TV

Poveznice

Snalaženje

Kako se snaći? Svi članci na Portalu su smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na vrhu stranice. Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko Googlea uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi pojam site:hkv.hr“.

Posjetitelji

Imamo 393 gostiju i nema članova online

Administriranje

O napadima na ministra kulture Zlatka Hasanbegovića

Objavljeno: 17. veljače 2016.

26 komentara

Napadi na ministra kulture

Posljednjih tjedana na udaru medija i tzv. nevladinih udruga posebno se je našao ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović. Postavlja se pitanje o tome što se nalazi u pozadini? Je li Hasanbegovića najava da će otvoriti arhive – koji bi mogli biti kompromitirajući za neke od aktera današnje političke scene, ili pak za njihove biološke i ideološke pretke – zapravo najozbiljniji razlog napada na njega? Ova pitanja za Portal HKV-a komentiraju: D. Pavuna, M. Runje, M. Stojić, A. Babić i I. Jaklin.

Prof. dr. sc. Davor Pavuna: NGO-zvijer predosjeća smrt privilegiranih financija

Prof. dr. sc. Davor Pavuna za Portal je komentirao kako su napadi na ministra Hasanbegovića „urlik i hropac 'NGO-zvijeri' koja predosjeća smrt privilegiranih financija“. „Nema časnog bogoljubnog Hrvata kojeg antihrvatske NGO-drakule, željne krvi, tj. sinekure državnih financija, ne bi napale, a izgovor je ustvari nebitan“ – dodao je Pavuna. „Sjetimo se velikosrpske agresije devedesetih: svaki je Hrvat bio (i ostao) ustaša, Stipe Mešić uključujući“ zaključio je Pavuna.

Maja Runje: Prijetnja u tome što Hasanbegović može donositi ozbiljne odluke

Dr. Zlatko Hasanbegović pametan je mladi čovjek. Razmišlja o političkim povijesnim događajima oslanjajući se na razum. Ljevica ga doživljava opasnim. A i jest im opasan. Gura ih s pijedestala s kojeg su do sada prstom pokazivali tko je politički dobar, a tko zao. A dobri su, naravno, oni sami. A zli koji su za Hrvatsku umjesto Jugoslavije, za demokraciju umjesto za titoiški „socijalizam“.

Prijetnja je, razumije se, bitno sažeta u činjenici da je dr. Hasanbegović „pravi“ ministar, može donositi ozbiljne odluke. Nije više samo znanstvenik koji piše knjige koje nitko ne će čitati. A uz to uz sebe ima još jednog odlučnog čovjeka - Tomislava Karamarka, potpredsjednika Vlade, vođu Domoljubne koalicije. Postoje doista dobri izgledi da zajedno izdrže pritiske, pa i one izvane, jer i ondje postoje ljevičarski interesi, a i brojne regulacije i tabui. Obojici je srce na pravom mjestu, a između racionalnoga i magle više vole racionalno. Stvarno nezgodno za desetine tisuća udbinih pomagača, koji su sve dali od sebe da se Titov totalitarni režim održi!

Hrvatska hitno treba ujedinjenu povijest, oslobođenu ideologije, koliko je to među ljudima najviše moguće. Cjelovita je slika uvjet za produktivnu nacionalnu kulturu sjećanja. Proces naravno mora teći paralelno s desetinama drugih razvojnih procesa, za bolju kvalitetu života svih ljudi.

Povijest

Hrvatska hitno treba ujedinjenu povijest, oslobođenu ideologije, koliko je to među ljudima najviše moguće. Cjelovita je slika uvjet za produktivnu nacionalnu kulturu sjećanja. Proces naravno mora teći paralelno s desetinama drugih razvojnih procesa, za bolju kvalitetu života svih ljudi.

Fra Miljenko Stojić: Uspije li se hrvatska kultura ponovno vratiti u hrvatske ruke, bit će to naš povijesni iskorak

Od kada postade jasno tko bi sljedećih četiri godine trebao obnašati vlast u Hrvatskoj državi, društvena pozornica je naoko uzavrela. Kao gljive poslije kiše ustale raznorazne udruge i tuku iz svih oružja. Obrana slobode koju ovi novi ugrožavaju? Ma kakvi! Čin je to nutarnjeg napada na hrvatsku državu. Njezino rastakanje je baš lijepo teklo i sada to sve dolazi pod upitnik. Zbog toga su se raspametili. Sve domaće snage su na bojišnici, u pričuvi su ostale samo one inozemne. U potpunosti se ostvaruje Milanovićeve već izlizana rečenica: »Ili mi ili oni«.

Hasanbegović je samo jedan od onih koji im smetaju. Crnoju su prekrizili, njega obrađuju, Šustar dolazi na red, kako glase najnovije medijska izvješća. A predsjednica Kolinda Grabar Kitarović odavno je pod paljbom. Polako se primiču i Oreškoviću. Samo zarobljenima sviješću »radničke klase« ništa nije jasno. Uzdaju se u Most, koji je zapravo stvoren da ih prevede žedne preko vode, osim ako njegovi članovi ne progledaju i zbiju se u svjesne domoljubne redove.

Napadnuti bi također trebali zbiti svoje redove, da bi ih mogli početi štiti oni koji su ih birali ili su u međuvremenu prešli na njihovu stranu. Nije to i nismo mi podijeljeno društvo, kako nam pokušavaju slagati. Samo smo društvo koje se brani i ništa više. Zbog toga je ponovno na cijeni zajedništvo svjesnih, kao ono devedesetih godina.

Napadačke snage, sastavljene od različitih postrojbi, ne uvažavaju načela demokratskog poretka. Njima nova vlast, koja se još zapravo nije ni ustrojila, ne ide pod kapu i zbog toga je nastoje raskopati. Ministar Hasanbegović do sada to dobro razumije i vuče pametne poteze. Od ministarstva kojem je na čelu želi stvoriti hrvatsko ministarstvo, umjesto zapadnobalkanskog, ministarstva »regiona« i sličnoga, što je do sada bio slučaj. Naravno da tu nema ništa čudnoga i da mu je to zapravo posao. Na nama je hoćemo li ga djelatno podržati ili ćemo biti obični navijači gore na tribinama. Hrvatska država je, naime, i naša, nikada to ne smijemo smetnuti s uma.

Uspije li se hrvatska kultura ponovno vratiti u hrvatske ruke, bit će to naš povijesni iskorak. Nad njom nažalost još uvijek lebdi duh jugoslavenstva koji se sada nastoji zaognuti plaštem napretka, bolje rečeno plaštem avangarde, kako su si komunisti oduvijek tepali. Nije to teško razumjeti, pogledajmo samo tko dobiva nagrade, o kome govore i sve će nam biti jasno. Sad, što im djela nitko ne uzima za ozbiljno, neka je druga priča.

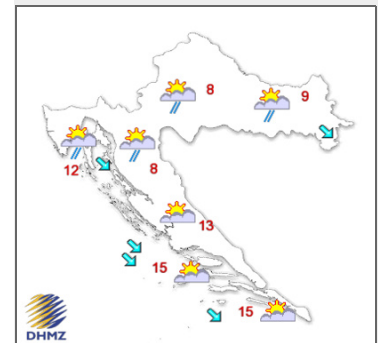
Vratimo se na početak. Ne dajmo Hasanbegovića i slične sve dok vuku dobre

Lijepa Naša

0095_Kornatjtg

Prognoza

Hrvatska danas

Hrvatska sutra

Korisničko ime

Lozinka

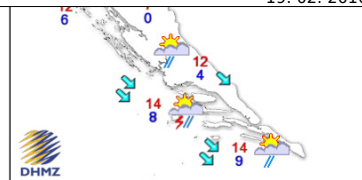
Zapamti me

Prijava

- Zaboravili ste korisničko ime?
- Zaboravili ste lozinku?

poteze. Ako to ne budu činili, onda ih sami smjenjujmo. Plašenje ustaškim kapama, navodno ustaškim pozdravom »Za dom spremni«, navodno ustaškim mislima, razbijajmo na svakom koraku. Suvremena država nastala nam je na temeljima Domovinskog rata, a komunizam, nacionalsocijalizam i fašizam, nismo osudili samo mi nego i čitava službena Europa. Znači, mi smo na europskom putu, a ovi napadači su sjene prošlosti. I slijepcima će to postati jasno kad Hasanbegović, ili netko drugi, jednoga dana otvori arhive. Bilo bi dobro da se na stranu dobra u sve uključe i potomci onih koji su u prošlosti radili ili još i sada rade zlo. Pogriješiti se može, ali se ne smije ostati u pogriješci. Rečeno korizmenim rječnikom, pokajanja čisti naše srce i našu dušu.

...djela nitko ne uzima za ozbiljno, neka je druga priča.

Proгноza za pomorce

Antun Babić: Iza napada na ministra dr. Zlatka Hasanbegovića nalazi se ogroman strah o konačnom razotkrivanju Udbaša i Udbaških doušnika u Hrvatskoj, ali zbog nečinjenja i o mogućem nestanku hrvatske države kakvu je danas poznajemo!

Udbaško- jugoslavensko- komunistički progon i hajka na novog ministra za kulturu u Hrvatskoj, dr. sc. Zlatka Hasanbegovića, bez presedana su od uspostave samostalne hrvatske države – Republike Hrvatske 1991. godine. Tako orkestriran i neutemeljen svjetonazorski napad nije viđen u Hrvatskoj od 1971. i 1972. godine kada je komunistički zločinac Tito zapovijedio hrvatskim komunistima da izvrše brutalan progon tadašnjih hrvatskih disideneta, među kojima je bio i kasnije prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, Vlado Gotovac, Dražen Budiša i mnogi drugi. Zamislite da se ti ljudi, koji vrše nevidenu hajku na ministra Hasanbegovića, ne samo na ideološkoj nego i na vjerskoj osnovi, sada nalaze na vlasti. Dr. [redacted] sc. Hasanbegović bi možda bio i osuđen na smrt, ili najmanje doživotnu kaznu.

Nije to moj radikalizam, jer sam ja cijeli svoj život bio politički demokrat pacifist. No, idemo malo zaviriti iza zavjese i pogledati u duboke i mračne tunele hrvatske prošlosti u vrijeme Titove Jugoslavije i komunizma da bi mogli zaključiti, barem što se mene tiče, o čemu se tu radi.

Prošli sam tjedan bio u Ljubljani na predstavljanju knjige Romana Leljaka koji je u toj knjizi – «Špiclji Udbe» tj. doušnici Udbe, objavio imena deset tisuća Slovenaca koji su u raznim gradovima i mjestima radili za Udbu. Iako je Slovenski državni arhiv otvoren za istraživanja još od 2006. sodine, s novim ograničenjima od 2014. godine, puno je ljudi moglo vidjeti tko je sve u Sloveniji radio za Udbu. Ipak, pojava Leljakove knjige u javnosti izazvala je žestoke reakcije Udbaša i komunista u Sloveniji, pa je Leljak u jednom trenutku, zbog osobnih pritiska i prijetnji, čak bio primoran reći da će knjigu povući iz prodaje.

Zamislite što bi se tek dogodilo u Hrvatskoj kad bi ministar Hasanbegović donio odluku o otvaranju Udbinih i drugih dosjea u Hrvatskoj? Ako je u Sloveniji, prema Leljaku za Udbu radilo šezdeset i pet tisuća osoba, u Hrvatskoj ta brojka sigurno prelazi 150 tisuća doušnika. Možete li si uopće zamisliti koliko je danas velik strah kod tih Udbaša i njihove djece od otkrivanja njihovih imena u knjizi, recimo, povjesničara prof. dr. sc. Josipa Jurčevića, ili nekog drugog pisca?

Čak da se ne provede nikakva lustracija, njima se tresu hlače na samu pomisao da u nekoj knjizi ili novinama pročitaju svoje ime kao suradnika jedne od najzloglasnijih tajnih službi u svijetu, koja je ubila više svojih političkih protivnika u emigraciji nego bilo koja druga obavještajna služba u svijetu, čak više i od KGB-a. Ne zaboravimo da Udba još uvijek vlada Hrvatskom, ne samo u političkom nego i u gospodarskom pogledu.

[redacted] Oni imaju na raspolaganju milijarde eura i neće se libiti to iskoristiti da se zaustavi ono što se u Sloveniji dogodilo – javna objava popisa Udbaških doušnika.

Problem se dalje usložnjava s činjenicom da se u Leljakovoj knjizi nalaze i imena onih osoba koji se danas u Sloveniji gorljivo predstavljaju kao slovenski domoljubi. Nemam nikakve dvojbe da Udbaški doušnici nisu samo članovi SDP-a i HNS-a, nego članovi svih stranaka u Domoljubnoj koaliciji, kao i u MOST-u. Zato očekujem da ni ova Vlada neće dozvoliti ministru kulture Zlatku Hasanbegoviću da ti dosjei budu dostupni istraživačima i povjesničarima u Hrvatskoj.

Jednostavno, ministar Hasanbegović će od strane «viših sila» u Banskim dvorima, na Pantovčaku i u Hrvatskom saboru biti uvjeren da za tako nešto još nije vrijeme u Hrvatskoj, iako to većina hrvatskog naroda u Domovini i dijaspori očekuje i traži. Nisam ni ja za bilo kakvu osvetu ili sukob u hrvatskom narodu. Ali sve dok se ne dozna i objavi istina, mi ćemo biti bliži građanskom ratu, nego da se ta istina objavi. Kako to u Hrvatskoj obično biva, to će bit čudo koje će trajati tjedan ili dva dana i onda idemo dalje izgrađivati stvarnu demokraciju u Hrvatskoj.

Europska unija nam nije ništa puno toga dobrog donijela i taj novi povijesni eksperiment nalaz se u ozbiljnoj krizi. Ipak hvala Bogu da se Hrvatska nalazi u Europskoj uniji, koja ne bi [redacted] dozvolila vraćanje jedne komunističke diktature u Hrvatskoj, nakon što je propala komunistička Jugoslavija koja je bila od strateške i geopolitičke važnosti za velike zapadne sile. Da nije tako, ministru Hasanbegoviću i svima nama drugim domoljubima ne bi se dobro pisalo.

U zaključku valja također istaknuti kako do sada nezabilježen napad na jednog ministra u Vladi Republike Hrvatske nije potenciran samo iz ideoloških razloga nego i zbog razotkrivanja korupcije i sukoba interesa u Ministarstvu kulture u Hrvatskoj. Najglasniji su oni ljevičarski i proujugoslavenski elektronski mediji koji su dobivali enorme sume novca od strane Ministarstva kulture u vrijeme Vlade Zorana Milanovića. Za uzvrat ti mediji su temeljito nastojali srušiti, ismijati i pregaziti sve hrvatske nacionalne, duhovne i moralne vrijednosti. Nije im uspjelo, pa im neće uspjeti ni smijeniti ministra Hasanbegovića, jer bi to bio i kraj sadašnje koalicijske Vlade u Hrvatskoj, a moguće bi dovelo i do smjene Tomislava Karamarku na čelu Hrvatske demokratske zajednice. Ali, duboko sam uvjeren, na tome će cijela priča i ostati, a samostalne hrvatska država bit će sve bliže svojem nestanku.

Ivan Jaklin: Ulazimo u završnu fazu metafizičkog obračuna ili „mi“ ili „oni“

Premda obilježje istinskog hrvatskog domoljuba nikada nije bila „hrvatska isključivost“, što je na kraju (na žalost!) rezultiralo ovakvim stanjem da marginalne manjine u Hrvatskoj zadnjih 15 godina obnašaju svu vlast u [redacted] ovoj napačenoj zemlji. Većinski hrvatski narod sveden je na jednu potpuno ušutkanu manjinu, koja „gromoglasno šuti“ još od 8. maja 1945.

Fizički i duhovni nasljednici onih koji su u proljeće i ljeto 1945. i u godinama poraća, te u godinama „Hrvatskog proljeća“ i nakon toga, činili fizički i duhovni etnocid nad hrvatskim Narodom i ubili pravo tog Naroda da bude svoj i da bude slobodan, cijelo to vrijeme, pa i danas, drže svu vlast u svojim rukama. I smatraju to normalnim.

I zato je došlo do velikog zaprepaštenja „lijevih vladajućih“, kada je prošle godine „šutljivi“ hrvatski narod izabrao gđu Kolindu Grabar Kitarović za svoju predsjednicu. Prošla je godina dana u kojoj je od strane „vladajućih“, te putem svih njihovih kontroliranih medija g-đa predsjednica bila grubo napadana i vrijeđana, prije svega zato što je promicala hrvatske i europske vrijednote. Zato što je Hrvatica, zato što je vjernica, koja se ne stidi svojeg Naroda i svojeg svjetonazora kojeg iskreno živi, a da pri tome nikoga ne omalovažava ili pak vrijeđa.

UDBA

Zamislite što bi se tek dogodilo u Hrvatskoj kad bi ministar Hasanbegović donio odluku o otvaranju Udbinih i drugih dosjea u Hrvatskoj? Ako je u Sloveniji, prema Leljaku za Udbu radilo šezdeset i pet tisuća osoba, u Hrvatskoj ta brojka sigurno prelazi 150 tisuća doušnika. Možete li si uopće zamisliti koliko je danas velik strah kod tih Udbaša i njihove djece od otkrivanja njihovih imena u knjizi, recimo, povjesničara prof. dr. sc. Josipa Jurčevića, ili nekog drugog pisca?

I onda smo prije nešto više od tri mjeseca napokon izabrali, vjerujem, hrvatsku vlast, konstituirali Hrvatski (državni) sabor, a nova hrvatska Vlada je konačno u poziciji da profunkcionira.

Već nakon što je postalo izgledno da će „hrvatska domoljubna opcija“ dobiti priliku da povede ovu zemlju, s one „druge strane“ čuli smo zastrašujuću poruku o „stvaranju pakla“ na svim područjima javnoga i političkoga života, kako bi se uništila ta „mrska, neobrazovana, kamenjarska, primitivna, fašistička ali prije svega hrvatska vlada“ gosp. Tima Oreškovića.

Napadi na „Timov tim“ su žestoki. Posebice na dr. sc. Zlatka Hasanbegovića, ministra prevažnog resora, kao što je to Ministarstvo kulture. Treba tom hrvatskom domoljubu, znanstveniku, vjerniku islamske vjeroispovijesti, dati maksimalnu podršku u ovim za njega teškim trenucima kada ga „lijeva protuhrvatska armada“ gaži, pljuje, prijeti mu i vrijeđa ga. Taj će čovjek, dao Bog, učiniti reda na kontaminiranom prostoru hrvatskoga duha. Pred njim je ogroman i zahtjevan posao.

Informativni medijski prostor, prije svega mislim tu na (protu)Hrvatsku radio televiziju, treba vrlo brzo postati zaista hrvatskim, jer hrvatski Narod zapravo danas nema niti jedan svoj medij.

Kazališta, galerije, festivali i ostale institucije kulture moraju postati institucije koje će promicati vrijednosti naroda koji je pokrštenjem ušao još u sedmom stoljeću u svijet civilizirane (zapadne) Europe, gradeći njene vrijednosti i u umjetnosti, književnosti, znanosti, graditeljstvu, uvažavajući pritom narode s kojima je dolazio u kontakt, ali i čuvajući svoje posebnosti.

Otvaranjem strogo čuvanih arhiva konačno ćemo doći u priliku da povijesnim podjelama neopterećeni, prije svega dobronamjerni i domaći i inozemni znanstvenici, istraže pretužnu povijest hrvatskih stradanja u vremenima jugoslavenske monarhističke i komunističke vlasti nad hrvatskim Narodom. Možda ćemo tako doći i do nekih stvarnih početaka svih zala na „ovim prostorima“. Je li to bilo u maglama jeseni 1918. Ili pak deset godina kasnije kada je četnički metak u beogradskoj Skupštini ubio „hrvatsku Slobodu“ u liku Stjepana Radića? Sve što se nakon toga događalo, samo je posljedica tog zločina!

Svjedoci smo danas prestrašnih riječi protiv nove vlasti, koje „padaju s lijeve strane“, dok se „desna strana“ uglavnom nespretno brani. Institucije koje su uvijek promicale naše hrvatske vrijednosti uglavnom šute, HAZU, Matica hrvatska, pa čak i Crkva u Hrvata.

Gđa predsjednica i gosp. premijer pozivaju na smirivanje strasti i grubih verbalnih ispada, koji potom postaju još žešćim.

Zašto je to tako?

Hrvatska je napokon dobila hrvatsku vlast. Na ključnim mjestima danas se napokon nalaze istinski domoljubi koji su pritom još i vjernici, katolici, muslimani i ostalih vjeroispovijesti, od gđe predsjednice, predsjednika Hrvatskog (državnog) sabora, hrvatske Vlade, gg. ministara i t.d. O vjerskim blagdanima ti ljudi redovito pohađaju crkve i bogomolje, ne zato da bi se „slikali“ i „mazali oči“ ljudima, već je to način njihova života. I zato izazivaju neskrivenu mržnju i duboki prijezir „onih lijevih, bezbožnih“.

Ulazimo dakle, u završnu fazu metafizičkog obračuna ili „mi“ ili „oni“, ma koliko to grozno zvučalo i koliko mi je strana ta prokleta podjela slabašnog tijela hrvatskoga naroda. U ovoj, ponavljam, proklesnoj podjeli, moramo se opredijeliti za dobro ili za zlo. Za Boga ili za Pakao. Neki srednji odabir ne postoji, jer kada bi taj odabir postojao, onda više ne bi bilo Hrvatske!

Moramo se kao narod vratiti našim izvornim korijenima, moramo vratiti ponos i dostojanstvo ovoj napačenoj Zemlji. Moramo postati svjesni da smo narod stari, narod kulturni, narod Božji i narod neizbrisivi iz povijesti civilizacije koju smo i naši predci i mi s ostalim uljudenim narodima gradili.

Arhivi

Otvaranjem strogo čuvanih arhiva konačno ćemo doći u priliku da povijesnim podjelama neopterećeni, prije svega dobronamjerni i domaći i inozemni znanstvenici, istraže pretužnu povijest hrvatskih stradanja u vremenima jugoslavenske monarhističke i komunističke vlasti nad hrvatskim Narodom. Možda ćemo tako doći i do nekih stvarnih početaka svih zala na „ovim prostorima“. Je li to bilo u maglama jeseni 1918. Ili pak deset godina kasnije kada je četnički metak u beogradskoj Skupštini ubio „hrvatsku Slobodu“ u liku Stjepana Radića? Sve što se nakon toga događalo, samo je posljedica tog zločina!

Davor Dijanović